

[Fuglsang.]

har arbejdet i Medfør af Akkordloven. Jeg kunde for saa vidt kvittere for de anerkendende Ord, som jeg er Medlem af mit Amts Akkordudvalg, repræsenterende Landboforeningerne. Det er jo ikke saadan — det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Holdgaard —, at vi er gaaet ud, saadan som man fra visse Sider gjorde det, da vi havde vedtaget Loven om Driftslaaneforeninger i sin Tid, og har mistænkeliggjort Loven. Venstre har ikke stemt for en Akkordlov, men vi er gaaet ind i et sagligt Arbejde for at faa det bedst mulige ud af den. Det tror jeg er Tilfældet, hvor de Venstremænd har været med deri, som det ærede Medlem nævnte.

Jeg er naturligvis enig med mit Partis Ordfører i hans Udtalelser om, at det, vi skal tilstræbe, er Rentabilitet for Landbruget, og jeg kan sige af Erfaring, at det er med tungt Hjerte, Landmændene henvender sig om at faa Akkord; det er ikke noget, de gør med Glæde. Det er muligt, at der, som det ærede Medlem Hr. Holdgaard nævnte, er enkelte, der maaske kan have lidt Spekulationstanker bagved. Det kan tænkes, at der ogsaa indenfor Landbrugernes Kreds er nogle, der ikke er saa gode, som de burde være. Men i det store og hele tør jeg sige, at det er med tungt Hjerte, Landmændene kommer. Forholdene burde ikke være saadan i vort Samfund, at vi maa have en Akkordlov, og det, vi skal stræbe efter i den kommende Tid, er at faa saadanne Forhold, at vi kan undvære en saadan Lov.

Jeg har ikke mange Indvendinger at gøre mod det foreliggende Lovforslag. Vi har, tør jeg nok sige, haft mange Vanskeligheder ved den gældende Akkordlov, men de fleste af de Indvendinger, jeg vilde gøre, egner sig meget bedre til Omtale i et Udvalg, hvor jeg i øvrigt ikke mener, at de skal volde større Vanskeligheder.

Jeg vil sige til den højtærede Landbrugsminister, at oppe hos os i den nordlige og vestlige Del af Jylland vilde man sætte Pris paa, om der kunde findes en Form, hvorved man kunde knytte den betingede Dividende ogsaa til Kvægpriserne. Jeg havde et Tilfælde for ikke lang Tid siden, hvor vi skulde ordne en Akkord, og vi var egentlig færdige med den, og saa vilde jeg forklare dette om, hvordan den betingede Dividende var afhængig af Prisstigningen paa Smør og Flæsk i den sidste Halvdel af Aaret 1931. Da jeg havde sagt dette om Smør og Flæsk, var der straks fem, der paa en Gang stak en Pegefing i Vejret og

sagde: Kød. De sagde — eller nogle af dem sagde: „og Høveder“, for Prisen paa Kød har i Virkeligheden den samme Betydning som de andre Priser.

Jeg kan godt se Vanskelighederne, som nemlig bestaar deri, at man ikke paa samme Maade som for Smørs og Flæsks Vedkommende har en Notering, man kan holde sig til. Ikke des mindre kan en Stigning i Smør- og Flæskepriserne ikke paa samme Maade i vor Egn som i andre Egne gøre Landbruget rentabelt. Nu ved de fleste, som har en Smule Føling med Landbruget, selv om man nu er paa Vej til at forlade Kvægfedningen, at det at komme bort fra den er noget, som tager lang Tid, ja, mange holder paa, at det tager en Landmands Leve- og Virketid at oparbejde sig en virkelig god Malkebesætning. Det kan ikke gøres fra den ene Dag til den anden. Vi i vor Egn — og det samme gælder i øvrigt store Dele af Jylland — er i alt Fald meget mere afhængige af Kvægpriserne og Kvægproduktionen, end jeg tror alle er klar over. Kunde det lade sig gøre at finde en praktisk Form, da vilde jeg mene, at det var klokt at tage Kvægprisen med.

Jeg vil gerne gøre den Bemærkning med Hensyn til § 9, om det ikke kunde lade sig gøre efter Forhandling med den højtærede Justitsminister at finde en Form, hvorefter man kunde forbyde baade Salg og Pantsætning af en Ejendom i den Tid, den er fredet ved Akkordbegæring. Vi har haft nogle Tilfælde oppe hos os, hvor et saadant Salg har voldt stort Besvær, og jeg kan forsikre, at de handlende og de Haandværkere, der ved saadan et Spekulationssalg under den fredede Periode bliver afskaaret fra at gøre deres Krav gældende, stemmer man ikke mere velvilligt overfor Akkordloven ved at have Muligheden aaben for et saadant Salg.

Jeg tror heller ikke, det er noget, der vil volde større Vanskelighed; jeg tror, at alle vil være enige om, at enten skulde Akkordudvalgets Tilladelse indhentes, medens Sagen ligger hos Akkordudvalget, saa det kunde gøre andre Kreditorer opmærksomme paa, hvad det var, der skulde ske, eller ogsaa skulde Skifterettens Tilladelse indhentes, hvis Sagen var kommet til Skifteretten, for at der i det hele taget kunde foretages Salg eller Pantsætning.

Saa er der en lille Ændring i § 15, som jeg ogsaa gør opmærksom paa. Det er ogsaa et Punkt, jeg beder om, at man overvejer, og det var kanske godt, om den højtærede Landbrugsminister talte med Justitsministeren om, hvorvidt vi ikke skulde have en